

РЕШЕНИЕ

№ 7976

гр. София, 19.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Младен Семов
Мария Стоева**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **8988** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Стоева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от В. Д. П. против решение № 3430/17.07.2023 г., постановено по анд № 7059/2023 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 121 състав.

С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление № 42-0006297/27.04.2023 г., издадено от директор на РД "Автомобилна администрация" – [населено място], с което на касатора на основание чл. 93в, ал. 11 от Закона за автомобилните превози /ЗАВП/ е наложена глоба в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 34, § 3, б. "б." от Регламент (ЕС) № 165/2014 г.

С касационната жалба се твърди, че въззивното решение е неправилно поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и нарушение на материалния закон. Поддържа се, че са нарушени императивните разпоредби на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН при липса на пълно и точно описание на твърдяното нарушение, на обстоятелствата, при които е извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават. Според касатора от правна страна не става ясно на коя дата административнонаказващият орган приема, че е извършено нарушението, а от друга страна – не е посочено дали е извършен превоз на товари. Счита, че неправилно е

посочена като дата на нарушението 23.03.2023 г., която е датата на установяването му. Твърди, че липсва конкретизация на мястото на нарушението. Поради посочените непълноти в описанието на вмененото на касатора нарушение е накърнено правото му на защита, което е основание за отмяна на оспореното наказателно постановление. По изложените в жалбата съображения се прави искане за отмяна на обжалваното решение на Софийския районен съд и на потвърденото с него наказателно постановление.

В съдебното заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът не се представлява в съдебното заседание и не взема становище по жалбата.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, X. касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, при което правилно е приел за установено от фактическа страна следното: Контролните органи на РД „АА“ при проверка на 23.03.2023г., около 15:59 часа, на 7-ми километър, първи тунел в посока [населено място], на автомагистрала С., жалбоподателят управлява МПС М. ТГХ, с рег. [рег.номер на МПС], от кат.№3, с прикачено към него ремарке ФГМ19, с рег. [рег.номер на МПС], от кат. 04, като извършва международни превози на товари с лиценз по маршрут Германия-България. При проверката контролните органи установили, че за периода от 15:59 часа UTC време на дата 16.03.2023г. до 15:21 часа UTC време на дата 17.03.2023г., в резултат на отсъствие от превозното средство, като не е бил в състояние да използва контролния уред, водачът не е въвел с използването на функцията за ръчно въвеждане, осигурена от записващото оборудване /дигитален тахограф/, необходимите данни, посочени в чл. 34, параграф 5, б. „б“, подточки ii, iii и iv от Регламент № 165/2014г. на ЕО в картата на водача.

Нарушението е установено от направена разпечатка от картата на водача за дата 23.03.2023 г.

Съставен е акт за установяване на административно нарушение № 463/23.03.2023 г., въз основа на който е издадено и оспореното наказателно постановление.

Софийският районен съд е приел, че при издаването на оспореното наказателно постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на санкционираното лице и да се явяват формални основания за отмяната на санкционния акт. Приел е за установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, правилно квалифицирано по чл. 34, § 3, б. „б“ от Регламент (ЕС) № 165/2014 г.

При извършената служебна проверка на обжалвания съдебен акт, съобразно изискванията на чл. 218, ал. 2 АПК, настоящият касационен състав намира обжалваното решение за валидно, допустимо и правилно постановено при съответствие с материалния закон, като съображенията за това са следните:

Софийският районен съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и формираните правни изводи, като при правилно изяснена фактическа обстановка е достигнал до законосъобразния извод за съставомерност на деянието, за което е санкциониран касаторът. Районният съд е изследвал релевантните за спора обстоятелства, обсъдил е в съвкупност събраните писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел, че касаторът е извършил вмененото му нарушение, във връзка с което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност. С оглед горното, съдът намира, че СРС е достигнал до законосъобразен извод за съставомерност на деянието.

Във връзка с наведените в касационната жалба възражения следва да се добави следното:

Настоящият съдебен състав споделя изцяло изводите на Софийския районен съд, че в хода на административнонаказателната процедура не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Както актът за установяване на административно нарушение, така и наказателното постановление са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма, съдържащи необходимите реквизити по чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, при спазване на установения ред и в сроковете, предвидени в чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН.

Нарушението е описано ясно и точно с всички съставомерни признаци и правната квалификация е съответна на описанието, като е посочено в какво се изразява извършеното нарушение. Фактическите констатации в акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства, а в касационната жалба са изложени оплаквания, които не могат да доведат до промяна на установените факти или на формираните от съда изводи.

Противно на твърденията на касатора, в оспореното наказателното постановление ясно е посочена както датата на установяване на нарушението – 23.03.2023 г., така и на извършването, като е посочено, че за периода от 15:59 часа UTC време на дата 16.03.2023г. до 15:21 часа UTC време на дата 17.03.2023г., в резултат на отсъствие от превозното средство, като не е бил в състояние да използва контролния уред, водачът не е въвел с използването на функцията за ръчно въвеждане, осигурена от записващото оборудване /дигитален тахограф/, необходимите данни, посочени в чл. 34, параграф 5, б. „б“, подточки ii, iii и iv от Регламент № 165/2014г. в картата на водача.

Ето защо, неоснователно се явява възражението на жалбоподателя, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, накърнили правото му на защита.

Настоящата инстанция напълно споделя и изводите на въззивния съд относно правилната правна квалификация на установените фактически обстоятелства.

Съгласно разпоредбата на чл. 34, § 3, б. "б." от Регламент (ЕС) № 165/2014 на Европейския парламент и на Съвета

от 4 февруари 2014 година, когато в резултат на отсъствие от превозното средство водачът не е в състояние да използва тахографа, с който превозното средство е оборудвано, периодите, посочени в параграф 5, буква б), подточки ii), iii) и iv), се вписват в картата на водача, като се използва приспособлението за ръчно въвеждане на данни, осигурено за тахографа, ако превозното средство е оборудвано с дигитален

тахограф. Чрез извлечението от картата на водача, приложена като доказателство към акта за установяване на административно нарушение, се установява нарушението – липсата на необходимите данни и самоличността на водача, който е субектът на нарушението съгласно чл. 34, § 3, б. "б" от Регламент (ЕС) № 165/2014.

Правилно е приложена и санкционната норма на чл. 93в, ал. 11 ЗАвП, доколкото същата съдържа в хипотезата си именно визираното в наказателното постановление нарушение. Тъй като в цитираната разпоредба размерът на глобата е определен в абсолютен размер – 500 лева, липсва основание, а и възможност, за редуцирането му.

Изцяло се споделят и изводите на СРС, че случаят не е маловажен по см. на чл. 28 ЗАНН. Липсват данни за смекчаващи отговорността обстоятелства, които да обосноват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от подобно естество, следователно, не са налице предпоставки за прилагане на чл. 28 ЗАНН

По изложените съображения настоящият касационен състав приема, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Независимо от изхода на спора, на ответника в касационното производство не следва да се присъждат разноски, тъй като такова искане не е направено своевременно.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, X. касационен състав,

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3430/17.07.2023 г., постановено по анд № 7059/2023 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 121 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.